

Retten til at sige ja, måske og nej!

Ytringsfrihed: Dansk Told & Skatteforbund udtrykker medlemmernes holdning. Også selvom det betyder krusninger i forhold til dem, som måtte have en anden holdning.

I Dansk Told & Skatteforbund er vi tilhængere af ytringsfriheden, og derfor var det også med interesse, at vi læste told- og skattedirektør Ole Kjærs budskaber i en artikel i VOX fra december 2006 omkring ytringsfriheden. Det var en artikel, som jo til fulde bakker op om den ytringsfrihed, der gør Danmark til et unikt land.

En ytringsfrihed skal selvfølgelig forvaltes således, at den ikke skaber belæg for, at man kommer med udtalelser, der siden hen kan føre til, at man dømmes ved domstolene i henhold til bl.a. injurielovgivningen eller andre love.

Det vil altså sige, at det er frit at give udtryk for sine holdninger - ja, man kan endda sige, at offentligt ansatte har en udvidet pligt til at fortælle, hvis der er noget galt. Det har vi set i en konkret afgørelse på vores område, hvor ombudsmanden af egen hånd tog en sag op, hvor en toldtjenestemand i uniform var blevet indskærpet af ledelsen, at han ikke kunne udtale sig, når han var i uniform. Det kunne han - det var hans ret.

Hvis ikke vi skulle...

Nu er der jo altid nuancer i et sådant begreb, som ytringsfriheden.

Man kan nemlig altid stille sig spørgsmålet, om det er klogt at udtale sig - og se det er ganske anden sag. Og her ser vi da også told- og skattedirektøren udtale, at man selvfølgelig skal tænke sig om, når man udtaler sig. Ja, det kan oven i købet være en god ide at henvende sig til ledelsen, inden man ytrer sig.

Det sidste forhold er ofte noget vi tænker over i Dansk Told & Skatteforbund - ja, jeg tror næsten at vi drøfter det på hvert eneste hovedbestyrelsesmøde.

Når vi nu drøfter det så ofte, ja så skyldes det jo, at vi godt er klar over, at det, som vi sender ud, læses. Og det læses med stor interesse. Det er naturligvis glade for - og stolte af. Vi kan så desværre ikke bestemme med hvilke briller, man læser teksten. Ja, vi synes måske somme tider, at der læses med lige lovlig dømmende øjne - dømmende i den negative forstand.

Vi synes nemlig bare, at det er vores ret at

gengive medlemmernes holdning - også hvis indholdet en sjælden gang er af kritisk karakter.

Man kunne stille sig spørgsmålet - hvem skulle ellers gengive medlemmernes holdning, hvis ikke det var de mennesker, som medlemmerne har sat til at varetage deres interesser? Nej vel!

Forbud mod kritik

Igen er det så noget andet med hensyn til vurderingen af, om det så lykkes at komme igennem med budskabet - men det afhænger igen af, hvilke briller der læses. Og her gives ingen garanti! For øjeblikket kan garantien synes at være i retning af, at det er forbudt at sige noget kritisk - nu er det kun sådan en fornemmelse, man kan have. Og jo, det kan være farligt at udtrykke fornemmelser.

Kritik er ikke altid per definition af det onde. Det var måske oven i købet chancen for at reflektere og få rettet noget ind, så kursen blev korrigeret. Det var måske også chancen til helt at stoppe et projekt, som egentlig ikke lever op til de oprindelige intentioner. Det kan nemlig godt være tankevækkende, at man aldrig hører om, at projekter droppes. Kan alle projekter pr. definition være succes'er?

I relation til ytringsfriheden er det selvfølgelig også et spørgsmål om timing. Hvornår skal man give udtryk for sin holdning?

Det er nok oftest her problemet ligger, for man bestemmer ikke altid selv. Hvis for eksempel en journalist ringer om et emne, som han ønsker forbundets holdning til. Skal jeg så undlade at give forbundets holdning til kende, eller skal jeg udtrykke forbundets holdning?

Forbundet har selvfølgelig drøftet dette emne - og meldingen er klar, både fra hovedbestyrelsen, fra forbundets tillidsrepræsentanter og fra medlemsmøder. Dansk Told & Skatteforbund skal selvfølgelig udtrykke det, som er medlemmernes holdning, hverken mere eller mindre. Også selvom det betyder, at der kan komme krusninger i forhold til dem, som måtte have en anden holdning.

Sådan ser altså forbundet på ytringsfriheden - retten til at sige ja, retten til at sige måske og endelig retten til at sige nej - den ret skal bevares. Og så respekten af, at andre har retten til at lede og fordele arbejdet - forhåbentlig med en lytter til andres holdning.

Foto: FREE PRESS/Claus Thorsted

Af forbundsformand
Jørn Rise
rise@dts.nu